

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Westphalia Sancta, Beata Et Pia, Sive Vitæ Eorum Qui sua sanctitate et piis exemplis Westphalam illustrârunt

Complectens eorum vitas, qui certò aut verisimiliter Natione Westphali
reperiuntur cum titulo Sancti aut Beati

Strunck, Michael

Neuhusii, 1715

B. Bruno 3tius Comes de Altena, ex Archiepiscopo Coloniensi Religiosus
Cisterciensis Aldenbergae in Ducatu Montium

urn:nbn:de:hbz:466:1-28481

B. Bruno 3tius Comes de Altena, ex Archiepiscopo Colonienſi
Religioſus Cisterciensis Aldenbergæ.

Eſt alius à S. Brunone Imo itidem Archiepiſcopo. Beatus appellatur in Menolog. Cisterc. & Benedictino. ad diem 24 tam Aprilis, & à Gelen. in auctario hiſt. S. Engelberti pag. 308. Agunt de eo Gaſp. Jongelin. in notit. Abbat. Cisterc. pag. 10. de Abbatia Montis veteris & ejus Abbate Goſvino. Theod. Rhay in anim. illuſtr. ad diem 8 Martii. Schaten to. 1. annal. Paderb. Haræus to. 1. annal. Belg. pag. 235. Brovver. annal. Trevir. l. 15. p. 828. &c.

Rarum ſuâ tempeſtate profundiffimæ de-
miſſionis exemplum orbi Chriſtiano
præbuit B. Bruno 3tius, ex Comite [a] Altenano Archiepiſcopus & Elector Colonienſis ex Archiepiſcopo & S. R. I. Electore humilis Religioſus. Natus eſt in hanc lucem Patre Adolpho Comite, Matre [b] Adelheide Arenſbergensi Henrici fundatoris Wedinghuſani filia: fuitq; patruus Sancti Engelberti Martyris; Pronepos autem Beatorum Everhardi & Adolphi Comitum, à quibus

[a] *Altena in Marchia Weſtphalica.* [b] *Gelen. in hiſt. S. Engelberti l. 3. pag. 250.*

unà cum avito sanguine etiam Christianæ pietatis ac virtutum semina in ipsum defluxêre. Post Ecclesiæ Cathedralis Præposituram Coloniae usque ad senium magna cum laude gestam, ad honores Archiepiscopalis infulæ à Clero electus est anno 1191. Ducatu Westphaliæ aliisque, ut vocant, Regalibus à Cæsare Henrico 6to insignitus Wormatiæ anno 1192; nec multò post ab Antistite Virdunensi & Joanne Imo Trevirensium Archiepiscopo consueta Ecclesiæ inauguratione consecratus die 31 Maji, Ssmæ Trinitati sacrâ. Felicem se arbitrari poterat Colonia tam insigni optimoque Præsule, si, quod boni omnes in votis habuere, eundem sua in cathedra conservare ad aliquot annorum lustra potuisset. Sed aliter res visa superis & cordium directori Deo; ejus secretiore impulsu percitus, impositam sibi dignitatem cum religioso Cisterciensium habitu postliminio permutavit. Occasionem huic consilio dedisse creditur nefaria cædes S. Alberti Leodiensis Episcopi: qui cum à supremo Pontifice legitimè confirmat⁹, & Remis in Gallia à Wilhelmo ejus sedis Archiepiscopo sacris cærimoniis initiatus esset, circumacto post consecrationem mense altero inter sacrilegas sicariorum dexteras innocen-

ti letho occubuerat die 21 Novembris anno
1192. Magnos animorum motus inter Im-
perii Romani Principes excitavit istud faci-
nus, plurimâq; suspicio procuratæ necis ca-
debat in Henricum Cæsarem; quippe qui jam
antè Alberto infensus electionem ejus, ne-
quidquam reclamante Româ, cassam dixerat,
& Lotharium Collegiatæ Bonnenfis Præpo-
situm in ejus exclusi sedem intruserat. Qua-
re ne tam atrox & invisum scelus abiret absq;
pœna, initum Coloniae foedus contra Cæsa-
rem, excitati in seditionem Principes, juncti in
unum Henricus Dux Lovanii, Alberti occisi
frater, Henricus Dux Arduennæ ejusdem a-
vunculus, Conradus Moguntinus, Bruno Co-
loniensis Archiepiscopi, aliq; ex ordine Pro-
cerum bene multi, quorum animos palàm
ostensæ & recenti adhuc sanguine imbutæ
vestes occisi Præsulis ad capiendam vindictam
vehementer accenderant. Neque jam mul-
tùm aberat, ut in apertos tumultus propedi-
em res erumperet, nisi Henricus Cæsar tem-
pori serviendum ratus, indicto ad Rheni &
Mosellæ confluentes Principum colloquio,
cæpisset offensorum animos honoribus mu-
neribûsq; delinire primò, tum ad leges pacis
ab iis dictandas ultrò se offerre, ac demum

exau-

exauctorato depulsoq; Lothario novam eligendi potestatem Clero Leodiensi facere. Ita imperio quidem sua rursus est quies redita; sed non Brunoni. Sive enim studio tranquillioris vitæ, sive rerum humanarum, quas ejusmodi vicissitudo ac mortes verterent, tædio & contemptione victus, cæpit ex eo tempore mundanis ab honoribus mentem abducere, pauloq; post ad annum Christi 1193, Archiepiscopatum, quem ultra biennium vix tenuerat, plurimorum suæ Dioceseos Procerum inspectante corona palam abdicavit, pedo Pastoralis supra aram S. Petri humiliter deposito. Inde porro ad amicam sibi Monasticæ vitæ tranquillitatem properans, attonso capite habitum Cisterciensem induit Aldenbergæ, etiamsi decrepitæ penè ætatis senex esset. Magistrum in via spirituali & Abbatem nactus est Goswinum virum eximiæ virtutis, à quo brevè ad eam sanctitatem formatus est, ut vivum religiosæ perfectionis exemplar esse videretur. Exutus est mortali vita, die 24ta Aprilis, sepultusq; in Basilica Aldenbergensi ad latus Friderici etiam Colonienſis Archiepiscopi & fratris sui.

Addit de eodem [c] Cratepolius, quòd electione facta, cum de acceptando hoc honore,

[c] *Petrus Mers. Cratep. in Catal. Archiep. Colon.*

nescio ob cui⁹ peccati conscientiam hæreret
 anxius, ad sanctum Bernardum per literas a-
 diêrit, quid sibi in præsens faciendum duce-
 ret, consulturus: is verò in negotio tanti mo-
 menti nihil temerè suadendum aut dissuaden-
 dū ratus ita instruxerit suas ad ipsum respon-
 forias, ut, tametsi iudicium suum omnino su-
 spenderet, magis tamen terrere mole tanti
 muneris, quam ad illud suscipiendum calcar
 addere visus sit. Sed falli in hoc necesse est
 Cratepolium, quòd aliunde satis inter omnes
 constet, S. Bernardum anno 1153, id est, annis
 38 maturiùs, quàm B. hic Præsul electus fuerit,
 è mortali vita ad superos evocatū esse: ideòq;
 Bruno iste, non hic, de quo agimus; sed Bru-
 no 2us fuit nostri Brunonis Patruus, ut ob-
 servat & notat [d] Gelenius in auctario hist.
 S. Engelberti. Cæterum, cū hæ literæ spi-
 ritu Dei & sacris documentis plenæ sint, ope-
 ræ tamen pretium videbor facere, si eas no-
 stræ utilitatis gratia breviter hîc attexam.
 „Quæris, inquit, à me consilium vir Illustris
 „Bruno, an volentibus te promovere ad Epi-
 „scopatum acquiescere debeas? quis hoc
 „mortalium definire præsumat? Deus for-
 „sitan vocat: quis audeat dissuadere? fortè
 „non vocat: quis appropinquare consulat?

[d] Gelen. loc. cit. pag. 307.

„Utrum

„Utrum verò vocatio Dei sit, an non sit, quis
 „scire possit excepto spiritu, qui scrutatur etiã
 „alta Dei, vel si cui fortè revelaverit ipse?
 „Magis quoque dubium reddit consilium illa
 „in literis tuis humilis, sed terribilis confessio,
 „quã vitam tuã tam graviter, & ut credo, non
 „nisi veraciter accusas: Nec enim negandũ
 „est, huiusmodi vitam esse indignam tam sa-
 „cri dignitate ministerii. Ex adverso rursus
 „non immeritò times, si ob malum con-
 „scientiæ de commissio scientiæ talento non
 „facis lucrum. Horreo fateor, (sic enim tibi,
 „ut mihi loqui debeo, quod sentio) horreo in-
 „quam, considerans, unde & quò vocaris?
 „præsertim cùm nullum intercurrerit pœni-
 „tentiae tempus, per quod utcunque huius-
 „modi periculosissimus transitus fiat. Et qui-
 „dem rectus ordo requirit, ut prius propriam,
 „deinde alienas curare studeas conscientias:
 „Primus quippe pietatis gradus est, de quo
 „scriptum est: [e] *Miserere animæ tuæ pla-*
 „*cens Deo.* Ex hoc autem ad miserandum pro-
 „ximum recto jam tramite charitas ordinata
 „procedit; quippe quem ad suũ quisque men-
 „suram amare præcipitur. Quod si in hunc
 „modum, quo te hætenus ipse amasti, & tibi
 „com-

C 5

[e] Eccli. 30. 24.

„committendos amaturus es, malo ego qui-
 „dem tibi non committi, quàm sic diligi. Sed
 „quid si suam Deus acceleret tibi gratiam, &
 „sit ad restituendam innocentiam efficacior
 „velox clementia, quàm diuturna pœni-
 „tencia? nam [f] *quis accusabit adversus ele-*
 „*ctum Dei? si Deus justificat, quis est qui con-*
 „*demnet?* Hoc salutis compendium sanctus
 „ille latro consecutus est, uno eodémq; die
 „simul & confessus latrocinia & introductus
 „in gloriam, brevi quodam contentus ponte
 „crucis ad transeundum de regione dissimili-
 „tudinis in terram viventium. Hoc subitum
 „pietatis remedium percepit felix illa pecca-
 „trix, cùm repentè, ubi superabundaverant
 „delicta, abundare cœpit & gratia. Sed aliud
 „est celerem adipisci veniam peccatorum, &
 „aliud de ipsis sceleribus ad infulas mox pro-
 „vehi dignitatum. Video quidem Matthæ-
 „um de telonio ad Apostolatûs culmen assum-
 „ptum: sed hoc me rursum conturbat, quòd
 „non priùs audiêrit cum cæteris Coapostolis
 „suis: *Ite in orbem universum, prædicate Evan-*
 „*gelium omni creaturæ,* quàm egerit pœniten-
 „tiam, multo tempore ac labore sequendo
 „Dominum, quòcunque iret. Sed & si oc-
 „cur-

[f] *Rom. 8. 33.*

„currat de Ambrosio, quòd de tribunalibus
„ad sacerdotium raptus fuerit, non me valde
„confortat, cùm à puero mundam in mundo
„duxerit vitam; & sic etiam fugâ & latebris
„declinare conatus sit. Si de Saulo quoque
„factus repentè Paulus in exemplum adduci-
„tur, exempli similitudinem hoc evacuat,
„quòd ille ideò misericordiam consecutus sit
„[g] *quia ignorans fecit in incredulitate*. Quan-
„quam si tale quippiam quandoque factum
„fuisse agnoscitur, de quo dici veraciter pos-
„sit, *hæc est mutatio dextera excelsi*, non tam
„exemplum, quàm miraculum afferre debe-
„at. Hæc interim à me ad id, quod quæris,
„suspensivè responsa sufficiant; neque enim
„possum, unde certus non sum, certam pro-
„ferre sententiam. Unum tamen est, quod
„amico absque periculo, & nequaquam sine
„fructu impendere possumus, nostræ videli-
„cet pro hac re orationis ad Deum qualecun-
„que suffragium. Deo ergo relinquentes sui,
„quod ignoramus, secretum consilii, ipsum
„supplici devotione & devota supplicatione
„precamur, ut in vobis & de vobis operetur,
„quod & se deceat, & vobis expediat. Huc-
„usque S. Bernardus to. I. epist. 8. Nec mi-

nùs

[g] 1. Tim. 1.

nus dignissima lectu est ea, quæ sequitur, ad eundem jam sacris honoribus initiatum redita his pene verbis : „Si cunctos, inquit, „qui vocantur ad Ministerium, etiam constat „ad regnum eligi, profectò securus est Colo- „niensis Archiepiscopus. Quod si etiam & „Saul in regno, & Judam in sacerdotio le- „gitur elegisse non alius quàm ipse Deus, & „non potest solvi scriptura, quæ hoc asserit; „timeat necesse est & Coloniensis Archiepi- „scopus. Si verò, quod verum est, & illa ho- „die sententia quoque viget, *quia non multos „nobiles, non multos potentes, non multos sapien- „tes elegit Deus*, nunquid non triplicem quo- „que habeat timendi causam Coloniensis Ar- „chiepiscopus? Curemus ergo in alto positi „non altum sapere; sed timere, sed humili- „bus consentire. *Principem, inquit Eccles. „[h] te constituerunt; esto in illis quasi unus ex „ipsis*: & [i] iterum, *Quanto magnus es, humi- „lia te in omnibus*: alioquin iudicium durum „his qui præsunt. Durusne videor, quia non „blandior sed metum incutio? sic mihi con- „tingat semper beare amicos, id est, terrendo „salubriter, non adulando fallaciter. Ad illud „me provocat, qui dicit [k] *Beatus homo, qui „semper*

[h] Eccli. 32. 1. [i] Eccli. 3. 20. [k] Prov. 28. 14.

semper est pavidus. Ab hoc me revocat, qui
ait [1] *Popule meus, qui te beatificant, in erro-*
rem inducunt.

[1] *Isai 3. 12.*

Bruno, Mindensis Epi- scopus.

*Reperitur cum titulo Sancti apud Herm. Ler-
beke in Chron. Schawenburg. ante annos pene 300
scripto, ubi pag. 9. ita inquit: Istud Monaste-
rium pervigil Dominici gregis provisor san-
ctus Bruno Mindensis Præsul, &c. fundavit.
Quod autem addat eum ex Marchionum de Bran-
deburg sanguine ortū esse, erratum est, uti ostendit
Meibom. in notis ad hunc locum pag. 46. West-
phalum esse ex Diœcesi Mindensi ostendit Henric.
Bangertus in notis ad Helmodi Chronic. Slavorū
pag 91. & alii. Idem insinuat Reusnerus in auctar.
operis Genealogici pag. 56. ubi eum cum Ban-
gerto facit fratrem Adolphi Comitis Schaumburg.
Nec dissentit, sed potius confirmat Meibom. loc. cit.
Vita hac desumpta est ex iisdem & maxime ex
Chronico Mindensi per Meibom. edito in 4to pag.
106 & seq.*

Circa annum Christi 980 [a] in Diœcesi
Mindensi domicilium fixit homo nobi-
lis

[a] *Henric. Bangert. loc. supra cit.*